

עפ"ג (מרכז) 39830-01-13 - פהמי עיסא נ' מדינת ישראל

עפ"ג (מרכז) 39830-01-13 - פהמי עיסא נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ג (מרכז) 39830-01-13

פהמי עיסא

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז

[24.03.2013]

כב' השופט אברהם טל, סג"נ - אב"ד, כב' השופטת זהבה בוסתן, כב' השופט רמי אמיר

המערער ובא כוחו עו"ד אנואר פריג'

ב"כ המשיבה עו"ד גל רוזנצוויג

פסק דין

לא ביקשנו תשובת המשיבה מעבר לקבלת גיליון הרשעות קודמות.

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 449/12 (בית משפט השלום בפתח תקווה) בהסעת 14 שוהים בלתי חוקיים בכביש מספר 5 בין כפר קאסם לראש העין תמורת 10 ₪ מכל אחד ונידון לשישה חודשי מאסר בפועל, לפסילה של שלושה חודשים בפועל מיום שחרורו, לשישה חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין וכן לתשלום קנס בסכום של 4,000 ₪ ששולם.

הערעור מכוון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וב"כ המערער טוען כי בית משפט קמא חרג ממתחם הענישה הראוי, חרג מהמדיניות שנקבעה בהנחיות היועמ"ש לממשלה, לא התחשב בכך שכתב האישום נגד חמישה מבין השוהים הבלתי חוקיים נמחק ולגבי שמונה לא הוגש כתב אישום ואילו לגבי שוהה בלתי חוקי אחד שהורשע הוא נידון לשבעה ימי מאסר, כימי מעצרו, ול - 14 ימי מאסר על תנאי.

עוד טוען ב"כ המערער כי המערער, שאינו יודע קרוא וכתוב, הסתמך על כך שהשוטרים במחסום התירו לשוהים הבלתי חוקיים להיכנס ארצה וכן הסתמך על אישורים שהציגו בפניו ואשר סבר כי הם מקנים להם זכות שהייה בארץ ולא רק באזור קו התפר.

לטענת ב"כ המערער, בית משפט קמא לא נתן משקל לקולא לגילו המבוגר של המערער, לנסיבות האישיות, להיותו המפרנס היחיד של משפחתו, להודאתו ולהיותו נתון במעצר בית במשך 4 חודשים.

עיון בגזר הדין של בית המשפט קמא מעלה כי הוא נתן דעתו לכל הנסיבות המקלות שנטענו בפניו ובפניו על ידי ב"כ המערער ואשר אותן הביא במסגרת גזר הדין מפי ב"כ המערער, אשר טען כי מתחם הענישה במקרה נושא הערעור הוא בין מאסר על תנאי לשישה חודשי מאסר, בעוד שב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה הראוי הוא בין מספר חודשי מאסר ל - 18 חודשי מאסר, תוך שהוא מפנה לפסיקה של בית המשפט.

אף אנו, כמו בית משפט קמא, מייחסים לחומרת העונש את מספר השוהים הבלתי חוקיים שהוסעו על ידי המערער תמורת שכר, גם אם הוא לא קיבל בפועל את השכר מאחר ונתפס בכף יחד עם השוהים הבלתי חוקיים.

גם אם המערער אינו יודע קרוא וכתוב, אין בכך כדי להקל עליו שכן מן הראוי היה שיבדוק בדיקה מקפידה את המסמכים שהציגו בפניו השוהים הבלתי חוקיים שכן מדובר באישורי שהייה בקו התפר, שאין דינם כדין אישורי שהייה בתחומי מדינת ישראל.

כך גם אין בעובדה שהמערער הסיע את השוהים הבלתי חוקיים מהמחסום כדי להקל עמו שכן במחסום עוברים גם כאלה שיש להם אישור שהייה בתחומי קו התפר ולא בתחומי מדינת ישראל.

איננו מתעלמים מכך, כפי שבית משפט קמא לא התעלם מכך (ראה עמוד 4 סיפא לגזר הדין של בית משפט קמא), שחלק מהשוהים הבלתי חוקיים לא עמד לדין וגם אם כתב האישום שהוגש לגבל חלק נוסף מהם נמחק, אין בכך כדי להקל עם המערער מעבר להטלת העונש של שישה חודשי מאסר שהוטל על ידי בית משפט קמא. בית משפט קמא התייחס לחומרת העונש וגם לעברו הפלילי של המערער, הכולל עבירות סמים ועבירות אלימות מהזמן האחרון יחסית.

בית משפט קמא לא התעלם מהנחיות היועמ"ש שנטענו בפניו ובפניו על ידי ב"כ המערער אך יש בכל אחד מהנימוקים שהביא לאי תחולתן של אותן הנחיות, ובהצטרף שלושתן לאחת, כדי להצדיק את הקביעה שהנחיות אלה לא חלות על המערער ואין בהן כדי להקל בעונשו כפי שביקש ב"כ המערער.

לאור כל האמור לעיל, מתחם הענישה כפי שקבע בית משפט קמא לגבי המערער בנסיבות ביצוע העבירה נושא הרשעתו הוא מתחם ענישה נכון וקביעת העונש שהוא ברף התחתון של אותו מתחם הענישה אף היא נכונה ומתחשבת בכל הנסיבות לקולא ולחומרא כך שאינה מצדיקה התערבות ערכאת ערעור.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב לריצוי עונשו בבית סוהר הדריס, ביום 19.5.13 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס. על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: **-*****_** ,*****.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר, יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו. ניתן והודע היום י"ג ניסן תשע"ג, 24/03/2013 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.